

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το όνειρο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΔΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Α'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Βοριάς”

- *ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ*
- *ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ*
- *ΤΟ ΨΕΜΑ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τα έργα που παρουσιάζονται στο θέατρο σκιών είναι, ως επί το πλείστον, φτιαγμένα από τους ίδιους τους καραγκιοζοπαίχτες που τα παρουσιάζουν. Με βάση κάποια υπόθεση που τους τράβηξε το ενδιαφέρον και επιστρατεύοντας όλη τους την πείρα, αλλά και την ικανότητά τους, φτιάχνουν το έργο τους και το παρουσιάζουν πάντα με ιδιαίτερο μεράκι, αφού πρόκειται για δικό τους δημιούργημα.

Βέβαια, υπάρχουν και κάποια έργα, τα οποία θεωρούνται πλέον κλασσικά. Είναι έργα εμπνευσμένων καλλιτεχνών που, σε παλιότερες εποχές, υπήρξαν αυθεντίες και επάξια αναγορεύθηκαν σαν οι πατέρες και δημιουργοί του θεάτρου σκιών. Τα έργα αυτά, εκτός από τον χρόνο, τα σεβάστηκαν και οι συνεχιστές τους και οι νεότεροι που, ακόμη και σήμερα, τα παρουσιάζουν χωρίς φθορές από δικές τους παρεμβάσεις.

Θέματα για παραστάσεις του θεάτρου σκιών αποτέλεσαν πολλά από τα επαγγέλματα με τον Καραγκιόζη ταυτισμένο απόλυτα με τον χαρακτηρισμό: πολυτεχνίτης και ερημοσπίτης. Επίσης τα γεγονότα και οι ήρωες της επανάστασης του χίλια οχτακόσια είκοσι ένα, αλλά και της απλής καθημερινής ζωής, έδωσαν κατά καιρούς αφορμή για να γραφούν σπουδαία έργα για το θέατρο σκιών.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΚΟΠΡΙΤΗΣ	
	ΤΑΧΗΣ	
	ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΓΕΡΟΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού “Της τριανταφυλλιάς τα φύλλα”, και προχωράει αργά-αργά).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και μετά από λίγο η μουσική σταματάει). Μπρε... μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Σήκω, σήκω... Τι κάνεις... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ενώ σηκώνεται). Ας τα λέμε καλά, μπέη μου... ας τα λέμε καλά. (Μικρή σιγή). Εσείς... καλά; Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΤΑΧΗΡ Δυστυχώς, ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης σήμερα έχει πολύ μεγάλα σεκλέτια...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται). Πω πω!.. Τι μου λέτε;

ΤΑΧΗΡ Ναι, Χατζηαβάτη, όπως τ' ακούς... πολύ μεγάλα σεκλέτια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ο λόγος, αν επιτρέπεται;

ΤΑΧΗΡ Είδε, καθώς μου είπε, ένα πολύ άσχημο όνειρο... Ταράχθηκε τόσο πολύ, που χαράματα σχεδόν με κάλεσε και μου έδωσε εντολή να βάλω αμέσως τελάλη πως όποιος μπορέσει να εξηγήσει το όνειρο που είδε θα πληρωθεί καλά και θα διορισθεί στο σαράι μόνιμα γι' αυτήν την δουλειά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι όνειρο είδε;

ΤΑΧΗΡ Δεν ξέρω ακριβώς, αλλά, απ' όσα μου έλεγε, κατάλαβα πως κάτι κακό είδε για τον δωδεκάχρονο γιο του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πω πω πω... ο καημένος... και τον αγαπάει τόσο πολύ.

ΤΑΧΗΡ Ναι, Χατζηαβάτη... πάρα πολύ τον αγαπάει. Δεν έχει άλλο γιο βλέπεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα μπορούσα μήπως να βοηθήσω;

ΤΑΧΗΡ Ξέρεις από όνειρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... εννοώ σαν ντελάλης...

ΤΑΧΗΡ Α, ναι, μπρε τζάνεμ... είδες Στην ταραχή μου ξέχασα πως είσαι τελάλης. Και βέβαια μπορείς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πείτε μου.

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, θα πας αμέσως να τελαλήσεις σ' όλες τις ρούγες και σ' όλους τους μαχαλάδες... πως όποιος μπορέσει να εξηγήσει το όνειρο του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... θα πάρει εκατό λίρες μπαξίσι και θα διορισθεί μόνιμα στο σαράι για να εξηγάει όνειρα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω αμέσως, άρχοντά μου. Να τρέξω παντού, ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... παντού... Μην κάθεσαι στιγμή... τρέξε! Τρέξε, φίλε μου!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρέχω... τρέχω, ο καημένος... Πιστεύω πως κάποιος

θα βρεθεί να εξηγήσει το όνειρο του Βεζίρη μας κι ακόμη πιστεύω πως θα είναι καλό.

ΤΑΧΗΡ Χατζηαβάτη, σ' ευχαριστώ για την προθυμία σου και τα καλά σου λόγια. (Βγάζοντας χρήματα από την τσέπη του). Να... πάρε και δυο λίρες για τον κόπο που θα κάνεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα τι λέτε, αφέντη μου, να πληρωθώ για... (Σε άλλο τόνο). Όχι, όχι!

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Πάρ' τα, σου λέω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Μα... δεν ήταν ανάγκη... (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Και όπως είπαμε, έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μείνετε ήσυχος, αφέντη Ταχήρ!

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον). Γεια σου, το λοιπόν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό να πάτε, μπέη μου... Στο καλό... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στον δρόμο σας, για να σκοντάψετε!..

ΤΑΧΗΡ (Σταματάει για λίγο). Σ' ευχαριστώ... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει πάλι προς την καλύβα. Μονολογεί). Αχ, τι ωραία!.. Οικονόμησα πρωί-πρωί δύο λιρίτσες... Μμ!.. Γερή αμοιβή για ένα ντελάλη!.. Θα πρέπει κι εγώ να ντελαλήσω παντού. Αμέσως... Τον καημένο τον Βεζίρη μας... Ας αρχίσω λοιπόν. (Δυνατά και καθαρά, όπως ο ψάλτης όταν λέει τον Απόστολο, προχωρώντας σιγά-σιγά). Ακούουουσατε, ακούουσατεεε... μπέηδες, αγάδες, ντερβισιάδες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται μурμουρίζει κάπως δυνατά). Μπα, που να λυοσάξεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει). Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται συνεχίζει την μурμούρα). Μπα που να φας τις κάλτσες σου, γρουσούζη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο στυλ πάντα). Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί... ακουούσατεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα, που βγάλεις την κάουσα, την αστρακιά... την μπέμπελη... να σε βαρέσει ανεμοβλογιά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει). Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σκάσε, γιατί θα σου πετάξω το καταβρεχτήρι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει, ενώ έχει φθάσει κοντά στην καλύβα). Όποιος μπορέσει να εξηγήσει το όνειρο που είδε απόψε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα... τώρα θα σου εξηγήσω εγώ, γρουσουζή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει πάντα στο ίδιο στυλ). Θα πάρει εκατό λίρες μπαξίσι... και θα διορισθεί μόνιμος στο σαράι, για να εξηγάει όνειρα, ακουουουούσατεεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του με φόρα και αρχίζει να τον χτυπάει). Ναι, ρε γρουσουζή... ακούσαμε... (τον χτυπάει) ακούσαμε... (τον χτυπάει) ακούσαμε... (τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Οχ... οχ... μμ... (Πέφτει χάρω). Σιγά... θα με σκοτώσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πέφτει απάνω του και με το χέρι σηκωμένο ψηλά). Σκότωμα θες, ρε άτιμε!.. (Τον χτυπάει). Σκότωμα θες. (Ξανασηκώνει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι άλλο, ματάκια μου, λυπήσου με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει και σηκώνεται). Να σε λυπηθώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σιγά-σιγά σηκώνεται κι αυτός). Αχ, λυπήσου με, Καραγκιοζάκη μου, τον καημένο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σε λυπηθώ, βρε αχρείο υποκείμενο, α; Εσύ, ρε, εμένα με σκέφτηκες καθόλου... που μού 'ρθες πρωί-πρωί από 'ξω απ' το λорδοκομείο κι έμπηξες τις φωνές σαν το γουρούνι που το σφάζουνε; Τι σου χρωστάω, μωρέ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε ξύπνησα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με, με... με τάραξες!.. Ξέρεις, ρε, τι θα γινότανε, αν ξυπνάγανε τα κολητήρια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί θα μου γυρεόανε φαί, δεν θα είχα εγώ να τους δώσω και θα με δαγκώνανε όλα μαζί... Καλά τά 'χω βάλει από χτες στο αφιόνι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να με συμπαθάς, μωρέ ματάκια μου... αλλά κι εγώ, ο καημένος... για το ψωμάκι των παιδιών μου δουλεύω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, και τι δουλειά κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, δεν άκουσες; Ντελαλώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... τι έγινε πάλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο πολυχρονεμένος ο Βεζίρης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είδε άσχημο όνειρο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ειρωνικά). Σώωπα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... και ζητάει κάποιον να του το εξηγήσει. Και... όποιος το εξηγήσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Για λέγε, για λέγε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα παίρνει εκατό λίρες μπαξίσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πέφτει προς τα πίσω).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι είναι, βρε; (Τον πλησιάζει και σκύβει από πάνω του). Τι έπαθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βογκάει σιγανά). Μμμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε Καραγκιόζη... Βρε ματάκια μου!.. Με ακούς; (Τον σκουντάει). Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Ποιος είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο φίλος σου ο Χατζηαβάτης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Χατζατζάρη, τρέξε!.. Γρήγορα ένα χάπι για τον λιρόπονο..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, βρε... σήκω επάνω... Άντε, και με κομποχόλιασες τρομάρα να μη σού 'ρθει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, τι γλυκός πόνος!.. (Σηκώνεται). Μανούλα μου... Εκατό λίρες, έ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εκατό... γουρλομάτικες!.. Κι ακόμη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... έχει κι ακόμη; (Κάνοντας βήματα επί τόπου). Λέγε, ρε... ρε γρουσουζή, και μ' έσκασες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα διορισθεί μόνιμος στο σαράι... για να εξηγάει

όνειρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κινείται προς το σαράι με φόρα παρασύροντας τον Χατζηαβάτη). Πάμε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Οπισθοχωρώντας). Σιγά, βρε, να χαθείς... θα... θα με γκρεμοτσακίσεις... Πού να πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει). Για τις λίρες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στάσου, βρε θεοπάλαβε! Ξέρεις από όνειρα; Πού πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όνειρα; (Αρνητική κίνηση κεφαλιού). Τσου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τσου; Τότε, τι θα 'πείς στο Βεζίρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θα 'πώ; Ξέρω 'γώ... εξήγηση δεν θέλει; Ε, θα την έχει!...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε; Κι αν δεν βγει αληθινή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... είναι κι αυτό, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... εμ'... δεν μου τα λες κι εσύ όλα από την αρχή, παλιοσουρεκλεμέ... (Μικρή σιγή). Θεμά το γονιό του... και πάνω πού 'χα βρει τι θα τις έκανα τις εκατό λίρες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είχες βρει, ε; Και τι... τι θα τις έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... (Με βαθύ καημό). Φασολάδες... φασολάδες... φασολάδες... (συμπληρώνοντας) και μακαρονάδες!...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου... (Σε άλλο τόνο). Βρε!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου λέω, αν δεν μου 'πείς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις πόσες φασολάδες μας κάνουν οι εκατό λίρες; Και πόσες μακαρονάδες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλές;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούουου!.. Αμέτρητες..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέτρητες, ε; Ε, ρε μανούλα μου... Τώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα... σκουπίσου... Άντε, που τρέχουνε τα σάλια σου... Τρομάρα να σου 'ρθει... μ' άνοιξες και μένα την όρεξη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' αυτό, Χατζηπαστουρμά... κάτι... κάτι πρέπει να κάνουμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να σου 'πώ εγώ τι θα κάνουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα πάμε να ντελαλήσουμε μαζί, ωραία-ωραία... ε... κι από την αμοιβή μου να σου δώσω και σένα κάτι τις... Μμ; Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Με έμπνευση). Τι λες; Ντελάλης στοπ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή.. ούτ' εσύ θα ντελαλήσεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα τι λες; Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοιτά', ρε Χατζατζάρη... αν πας να ντελαλήσεις, όλο και κάποιος θα βρεθεί να ξέρει από όνειρα και θα μας τις φάει τις εκατό λίρες... Και τη θέση.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι θα κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα κοιτάξουμε να βρούμε εμείς κάποιον που να ξέρει... να μας εξηγήσει το όνειρο... και μετά πάω εγώ στον πατσά, του λέω την εξήγηση και τοιμπάω το παραδάκι. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχει αλλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, αφού... (Σε άλλο τόνο). Καλά, πού θα βρούμε άνθρωπο που να εξηγάει όνειρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα βρούμε... θα βρούμε, έννοια σου... Ξέρω εγώ, που σου λέω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έπειτα πώς... ξέρουμε τι όνειρο είδε ο Βεζίρης; Δεν ξέρουμε. Και εν πάση περιπτώσει... είναι και το άλλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο... ποιο άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ πληρώθηκα... και πρέπει να ντελαλήσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πληρώθηκες, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια! Δεν γίνεται να μη ντελαλήσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξύνει το κεφάλι του. Με ξαφνική έμπνευση). Μωρέ, γίνεται!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες τώρα, βρε ματάκια μου; Να εκτεθώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι!.. Ούτε θα εκτεθείς... ούτε θα ντελαλήσεις. Έχω το σχέδιό μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', πες μου, λοιπόν, και μένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος σ' έβαλε να ντελαλήσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Ταχήρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πας, λοιπόν, να βρεις τον Ταχήνη... και θα του 'πείς πως πονάει η κοιλιά σου και δεν μπορείς να ντελαλήσεις. Όχι, πες μου: μπορείς να ντελαλήσεις, άμα σε πονάει η κοιλιά σου; Δεν μπορείς. (Εύθυμα). Θες να σου δώσω δυο μπουνιές, να δοκιμάσεις; Όχι, άμα θες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι... Αλλά... αν με ρωτήσει τι έπαθε η κοιλιά μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί να σε ρωτήσει... γιατρός είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέμε, αν... τι θα του απαντήσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πες του πως σ' έπιασε ξαφνικά ένας πόνος και δεν μπορείς να ντελαλήσεις. Απλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αν μου ειπεί να πάμε στο γιατρό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα με το αν και αν... δεν κάνουμε δουλειά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σκοπός είναι... η δουλειά να γίνει σωστά. Σου είπα,

δεν θέλω να εκτεθώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... αν σε ρωτήσει -που δεν θα σε ρωτήσει, είμαι βέβαιος- πες του πως την είχες στραμπουλίξει, όταν ήσουν μικρός, και πού και πού σε πονάει ένα κόκαλο... Αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε; Έχει κόκαλα η κοιλιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχει, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κόκαλα η κοιλιά; Όχι, βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είχε όμως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν είχε; (Λίγο άγρια). Μα τώρα, τι λες... παλάβωσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Εντάξει, μωρέ... πες του κάτι άλλο. Πες του πως σ' έπιασε κλαπάτσα... (Με ξαφνική έμπνευση). Ή πες του πως έχεις φούσκωμα... κι όταν ζορίζεσαι... αυτό... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη, θα μπλέξω άσχημα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, μωρέ γρουσουζή... εμένα πόσες φορές μ' έχεις μπλέξει, α; Πόσο ξύλο έχω φάει εξ αιτίας σου, δεν μου λες; (Σηκώνει το χέρι του απειλητικά). Να, να, να σου δώσω μία...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Μη, μη... μη με χτυπάς... Άντε, τέλος πάντων, ας γίνει έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. (Κατεβάζει το χέρι του χωρίς να τον χτυπήσει). Και, που λες... πες του 'κεί πέρα να μην ανησυχεί... ότι έχεις εσύ υπόψη σου κάποιον που ξέρει και εξηγάει τα όνειρα και θα πας αμέσως να τον βρεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα, ρε βλακόμετρο! Μην πας και βρεις κάνα άλλο. Κι ούτε να του 'πείς όνομα... 'Ντάξει; Μόνο, ρώτα τον... τι όνειρο είδε ο πατοάς, να σου 'πεί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον ρώτησα, δεν ξέρει ακριβώς... Μού 'πε μόνο πως είδε κακό όνειρο για το γυιό του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; (Σκεπτικός). Πρέπει να μάθουμε... (Σε άλλο

τόνο). Τέλος πάντων, άσε... θα βρω εγώ τρόπο. Πάντως εσύ, αν μπορείς, ξαναρώτα τον Ταχήνη... μπορεί στο μεταξύ να έμαθε λεπτομέρειες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολλά μου τα ζητάς... πολλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα και τα λεφτά είναι πολλά... μην το ξεχνάμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω, λοιπόν, στον Ταχήρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γρήγορα!.. Απορώ πώς δεν έχεις πάει ακόμη... Και, μόλις ξεμπερδέψεις... ξαναέλα στην παράγκα να σου αναπτύξω τα σχέδιά μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη μου, φοβάμαι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι φοβάσαι, ρε Χατζατζάρη; Το πολύ-πολύ να φάμε ξύλο... Πρώτη φορά θα είναι ή τελευταία; (Πιο έντονα). Όχι... σε ρωτάω: πρώτη ή τελευταία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Λοιπόν, πάω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... Στο καλό και με τη νίκη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Προχωράει λίγο προς το σαράι δισταχτικά). Πάω, Καραγκιόζη... (Σταματάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το βλέπω; Ένα 'μπρός και δύο πίσω το πας, τρομάρα σου!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει στο σαράι, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω). Βοήθησέ με, Παναγίτσα μου... να... να τα καταφέρω, ο καημένος.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και αμέσως μετά εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ σκούφια!.. Πο, τι να φκιάχνεις σαμαντά και το εφέντ' έχει σεκλέτια... α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ζητώ συμπάθειο, Δερβέναγά μου... τον αφέντη τον Ταχήρ θέλω.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, καρτέρα ψίχα... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... κακορίζικο... (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβέναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να 'ναι κάτου το σκούφια το Χατζηαβάτικα φερμένο και να χαλεύει το αφεντιά σου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, Δερβέναγά... πήγαινε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βοήθησέ με, Παναγίτσα μου. (Κάνει λίγο μπροστά, μετά λίγο πίσω, ενώ αρχίζει να προσποιείται ότι βογκάει). Οχ, οχ... Μρχ!..

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον... Τι έκαμες... τελάλησες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Βογκάει). Οχ, οχ... Αχ, αφέντη μου, ο καημένος... δεν μπορώ. (Βογκάει). Μμ... οχ, οχ!.. Γί' αυτό ήρθα να σας επιστρέψω τα χρήματα που μου δώσατε...

ΤΑΧΗΡ Μα, τι συμβαίνει, τζάνεμ; Τι έπαθες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Η κοιλιά μου, αφέντη μου... πονάει η κοιλίτσα μου και δεν μπορώ, ο καημένος, να ντελαλήσω. (Βογκάει). Ουχ!..

ΤΑΧΗΡ Ωχ, συμφορά μου!.. Να φωνάξουμε ένα γιατρό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ανήσυχος). Γιατρό; Όχι γιατρό!

ΤΑΧΗΡ Γιατί όχι; Να ιδεί τι έχεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι τίποτα, αφέντη μου... (Βογκάει). Αχ!..

ΤΑΧΗΡ Εσύ βογκάς και υποφέρεις, τζάνεμ, και μου λες ότι δεν είναι τίποτε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα περάσει, αφέντη μου... (Βογκάει). Οχ, οχ!.. Θα περάσει... ακούστε, που σας λέω.

ΤΑΧΗΡ Ναι, μα πρέπει να γίνεις καλά το συντομότερο, για να πας να τελαλήσεις. Αλλάχ κερίμ... αν το μάθει ο Βεζίρης!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν είναι γι' αυτό, άρχοντά μου... (βογκάει) οχ, οχ... Αν είναι γι' αυτό, μην ανησυχείτε...

ΤΑΧΗΡ Να μην ανησυχώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω... ξέρω εγώ κάποιον που εξηγάει τα όνειρα... (Βογκάει). Οχ, οχ!.. Θα τον ειδοποιήσω. Θα προσπαθήσω να τον βρω με όλους τους πόνους που έχω... (Βογκάει). Οχ, οχ, οχ... Άλλωστε, δεν είμαι και για πεθαμό... (Βογκάει). Οχ!.. Να ντελαλήσω μονάχα δεν μπορώ. Χρειάζεται ζόρι... (Βογκάει). Οχ, οχ!.. Πολύ ζόρι... (Ξαναβογκάει). Οχ, οχ, οχ!.. Δε... δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο ζόρι χρειάζεται!..

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... για πες μου πώς τον λένε αυτόν που λες και πού είναι το σπίτι του... να πάει ο Βεληγκέκας να τον φέρει αμέσως στο σαράι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σε δύσκολη θέση. Βογκάει). Οχ, οχ!.. Πώς... πώς τον λένε; (Σκέπτεται). Μμ... (Βογκάει). Ουχ!.. Δε... δεν ξέρω πώς τον λένε.

ΤΑΧΗΡ Τουλάχιστον πού μένει... να τον γυρέψουμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού μένει; (Σκέπτεται). Μμ... (Βογκάει). Οχ, οχ, οχ!.. Ούτε το σπίτι του ξέρω, ο καημένος, πού είναι...

ΤΑΧΗΡ (Αγριεύει). Ε, ωρέ Χατζηαβάτη... με κοροϊδεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, άρχοντά μου, ο καημένος!.. Τι 'ν' αυτά που λέτε; Όχι, όχι... Είναι δυνατόν; (Βογκάει). Οχ, οχ!..

ΤΑΧΗΡ (Μαλακώνει). Μα, τι να ειπώ κι εγώ; Πώς τον λένε, δεν ξέρεις... πού μένει, δεν ξέρεις... τι, στο καλό, ξέρεις; Πώς θα τον βρούμε, δεν μου λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το... (με έμπνευση) τον ξέρω φατοκώς, που λέμε, και... και πού συχνάζει. Θα πάω τώρα αμέσως εκεί και... σίγουρα, όταν τον ιδώ, θα τον γνωρίσω. (Βογκάει). Οχ, οχ!.. Θα τον πάρω και θα τον φέρω αμέσως στο σαράι. Μην ανησυχείτε καθόλου!..

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων, κάνε ό,τι μπορείς, γιατί... καταλαβαίνεις σε τι

θέση βρίσκομαι αυτήν τη στιγμή!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ να ιδείτε, αφέντη μου... εγώ να ιδείτε!.. Σε... σε αναμμένα κάρβουνα κάθουμαι, ο καημένος... (Βογκάει). Οχ, οχ, οχ!..

ΤΑΧΗΡ Τρέξε, το λοιπόν, Χατζηαβάτη... Πήγαινε και βρες αυτόν τον άγνωστο, μήπως διορθωθεί η κατάσταση... (Σε άλλο τόνο). Ωχ, συμφορά μου!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τα... τα χρήματά σας, μπέη μου... (Βογκάει). Οχ!..

ΤΑΧΗΡ Μα, τι λες; Κράτησέ τα να πάρεις κανένα γιατρικό!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σας ευχαριστώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας ευχαριστώ χίλιες φορές... Ο Αλλάχ να μου κόβει χρόνια... και να σας τα δίνει μερούλες...

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Χατζηαβάτη... και περαστικά, τζάνεμ. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό!.. (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Καλά τα κατάφερα... αλλά λυθήκανε τα γονατάκια μου. Αχ, Παναγίτσα μου... σ' ευχαριστώ, ο καημένος... Σ' ευχαριστώ πολύ. Για να πάω τώρα στον Καραγκιόζη να του τα ειπώ... (Πλησιάζει στην καλύβα και φωνάζει). Καραγκιόζη... μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όξω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έξω; Δεν σε βλέπω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για ψάξε καλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; (Σκύβει και ψάχνει σαν να του έπεσε κάτι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας και τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω). Ε, δεν υποφέρεσαι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνει τούμπα εναέρια προς τα πίσω μένοντας όρθιος). Οχ... οχ!.. (Άγρια, ενώ πλησιάζει). Τι βαράς, βρε; Ε; Τι βαράς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο, ρε... κουμπί έχασες και ψάχνεις έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που... που να σου ξεραθεί το κουλό σου από τη ρίζα, Παναγία μου!.. Με τάραξες... Δεν έφτανε η τρομάρα που πήρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, είναι κάτι φορές, ρε μαλαγάνα... που... που πας γυρεύοντας για καρπαζιά. Λες και την τραβάει ο οργανισμός σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ερένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... λες και σε τρώει ο σβέρκος σου... Κατάλαβες; Αυτό, Χατζατζάρη μου, πρέπει να το προσέξεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό, ρε... που τραβάει ο σβέρκος σου τη φάπα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω... μην είναι, που λένε... συχενικό 'πό 'φτό. Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σύνδρομο; Να χαθείς από 'κεί... που μου έμαθες και το συχενικό σύνδρομο, τρομάρα να μη σου 'ρθει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... αυτό είναι... Να το προσέξεις!.. Ακούς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Ναι, γιατρέ μου... ό,τι 'πείς εσύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωχ, ωχ, ωχ! Ο Ταχέρ με τον Βεζίρη έρχονται κατά 'δώ... (Τον τραβάει προς την καλύβα). Πάμε γρήγορα μέσα, μη μας 'δούνε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Φοβισμένος). Τι; Παναγία μου!.. Πάμε... πάμε... (Εξέρχονται και οι δύο γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Ταχέρ. Προχωρούν αργά). Αυτή η αναποδιά με τον τελάλη, Ταχέρ, είναι πολύ κακό σημάδι... (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Πολύ φοβούμαι πως κάτι κακό θα συμβεί στο μοναχογιά μου.

ΤΑΧΗΡ (Σταματάει κι αυτός). Τι να σας 'πώ, Βεζίρη μου; Εγώ... δεν πιστεύω ότι υπάρχει κάποιος κίνδυνος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα είναι, τζάνεμ, φως-φανάρι, που λένε... Να μη μπορούμε από το πρωί να βρούμε κάποιον, να μας εξηγήσει αυτό το όνειρο... να λάβω, ξέρω 'γώ, τα μέτρα μου...

ΤΑΧΗΡ Μην ανησυχείτε, πασά μου... έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στον Χατζηαβάτη.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Αγρια). Κακή του μέρα και μαύρη... του γκισούρη!..

ΤΑΧΗΡ Μα δεν φταίει, ο καημένος, πασά μου... πονούσε πάρα πολύ και δεν μπορούσε να τελαλήσει. Να βλέπατε μόνο πώς βογγούσε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με θυμό). Μπορούσε!.. Αλλά το έκανε επίτηδες... (Σε άλλο τόνο). Να χάσω τον μοναχογιό μου... Αλλάχ!.. Θα τρελαθώ, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Μην κάνετε έτσι, πολυχρονεμένε μου! Όπου νά 'ναι, θα έρθει ο άνθρωπος να μας εξηγήσει το όνειρο και τότε όλα θα...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σε απόγνωση τον διακόπτει). Θα έρθει... και θα έρθει... και θα έρθει... κοντεύει πια μεσημέρι, Ταχήρ... και ακόμη δεν μπορώ να μάθω τι, τέλος πάντων, πρόκειται να συμβεί στον μοναχογιό μου, μήπως και μπορέσω να το αποτρέψω.

ΤΑΧΗΡ Ελάτε... ελάτε... ηρεμείστε... Δείξτε λίγη ψυχραιμία, Βεζίρη μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Εύκολο τό 'χεις, τζάνεμ;

ΤΑΧΗΡ Όχι, βέβαια... αλλά ησυχάστε. Τώρα πού είναι το παιδί;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κλεισμένο στον μεγάλο οντά... Μακριά απ' όλους, για να μην κινδυνεύει από τίποτα.

ΤΑΧΗΡ Τότε... δεν καταλαβαίνω γιατί ανησυχείτε τόσο, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν ξέρω, Ταχήρ... Ίσως ο φόβος μου να είναι υπερβολικός... μα, καταλαβαίνεις... αγαπώ πάρα πολύ τον γιο μου, τζάνεμ. Τον έχω ένα, βλέπεις.

ΤΑΧΗΡ Σας συμμερίζομαι και σας δικαιολογώ απόλυτα, αλλά, με την

άδειά σας κιόλας... εδώ χρειάζεται μόνο ψυχραιμία, τίποτε άλλο. Και μάλιστα θα σας πρότεινα να πάμε σιγά-σιγά έναν περίπατο μέχρι την προκυμαία, μήπως και ηρεμήσετε κάπως... Τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, όχι, Ταχήρ... Πάμε στο σαράι.

ΤΑΧΗΡ Όπως επιθυμείτε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, τζάνεμ... (Προχωράει προσπερνώντας τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπεράσει, στρέφει αμέσως και τον ακολουθεί).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, Κολητήρη! Για... πού είσαι, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θες, καλέ μπαμπάκο, τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα 'δώ. Για... για ανέβα από την καπνοδόχο να ιδείς αν έφυγε ο Βεζίρης με τον Ταχήνη... Άντε, μπράβο!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την καπνοδόχο, κοιτάζει για λίγο και εξερχόμενος). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... κλυφτείτε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιατί, ρε, τι τρέχει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χε, χε... κονιόρδο... φύγανε όλοι τους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άει στο γέρο-διάολο, μούλικο... με κοψοχόλιασες... Ακούς εκεί... (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, Χατζατζάρη... έφυγες... Πας για τον Σιορ-Διονύσιο... και αν πάρει το μάτι σου και τον Σολομό τον Εβραίο, ρε... πες του κι αυτουνού... Πού ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ματάκια μου... να πάω. Πάω... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωρώντας γρήγορα εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και του φωνάζει). Και από πεζοδρόμιο... Ε; Ακούς; Μη σε πάρει μπροσταριά κανένα κάρο... και ξεβρομίσει ο τόπος... (Στρέφει προς την καλύβα του και φωνάζει). Κολητήρηηης!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Βγαίνοντας με φόρα). Αμέσωςως!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον σταματάει με το χέρι του). Έεεπ'!.. Όπα... Με το μαλακό. Με το μαλακό... μη με στραπατοάρεις, όπως την άλλη φορά. Μμ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αφού, αφού... αφού βιάζομαι, σου λέω!.. Θέλω να πάω στου Μπαλμπαβόιδη... για να πιω γάλα, να φάω γιουρούτι, τυρί... απ' όλα. Και μετά... και μετά... 'α πάω να παίξω και με τ' αλνάκια... αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά πρώτα θα του 'πείς ότι τον θέλω... νά 'ρθει αμέσως... Κατάλαβες; Κοίτα' μην το ξεχάσεις, κακόμοιρο... κήκες, πάει!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, ναι... (τον προσπερνάει και τρέχει προς το σαράι) μείν' ανήσυχος! (Εξέρχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Άντε, γεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Ρε, το γρουσούζικο... Για να πάω κι εγώ για τον Σταύρακα και τον Μορφονιό. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει προς τον Σταύρακα, που ακολουθεί). Έχε μου εμπιστοσύνη, ρε Σταύρο... και θα ιδείς που όλα θα πάνε καλά. Όλα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όμορμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο κάτω-κάτω... δεν βάζεις και τίποτα κεφάλαια... να φοβάσαι μην τα χάσεις.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ορθόν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε; Γιατί κωλώνεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κωλώνω, νά 'με... ένεκα η υπόληψις, ρε βλάμη... και καθόσον στην πιάτσα τελευταία κυκλοφοράει και ενδέκατη εντολή: ου μπλέξεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Σταύρο... μας μάρανε η υπόληψη τώρα... Τι διάλο... πρώτη φορά γινόμαστε ρεζίλι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Λάβρος). Πού 'σαι τα τοιαύτα, μάγκα, κομμένα... γιατί κόβω ρόδα μυρωμένα... Σακούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Εντάξει, ρε Σταύρακα... αφού φοβάσαι τόσο πολύ μπας και σου πέσει η υπόληψη... άκου' να ιδείς περί τίνος πρόκειται. Μου είχες 'πεί κάποτε ότι η αδερφή της μάνας σου ξέρει από όνειρα... Ή όχι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και η μάνα μου ξέρει, αλλά... η αδερφή της, νά 'με, σ' αυτά είναι μάνα... (Σε άλλο τόνο). Το οποίον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε... σε λίγο θα έρθουν εδώ ο Σιορ-Διονύσιος, ο Μπαρμπαγιώργος, ο Μορφονιός, μπορεί και ο Σολομός ο Εβραίος... γιατί το πράμα θέλει μελέτη και προσοχή μεγάλη... Κατάλαβες; Τα λεφτά είναι πολλά, αλλά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Τον διακόπτει). Όλο στην αναβολή και στο μισόλογο το παίζεις, ρε μούτρο Καραγκιοζέα, και μου τη σπας, νά 'με. Ξηγήσου αντρίκια, ρε μόρτη, κι εγώ μέσα είμαι, νά 'με!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Σταύρο, που όλα θες να τα ξέρεις... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... άκουσε να ιδείς τι συμβαίνει: ο πασάς είδε ένα όνειρο και πληρώνει καλά όποιον του το εξηγήσει... αλλά δεν ξέρουμε τι όνειρο είδε. Κατάλαβες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, και λοιπόν; Θα του στείλουμε 'κεί πέρα, νά 'με, την Αγγέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια Αγγέλω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τη θεια μου, ρε... την αδερφή της μάνας μου... Τι λέμε, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... Αγγέλω τη λένε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για... Θα πάει, το λοιπόν, στον μεγάλο η Αγγέλω... θα της το 'πεί... θα του την 'πεί... και πάει λέ'οντας, νά 'με... Μμ; Είπες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή). Ναι, αλλά αν δεν του την 'πεί καλά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η Αγγέλω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, η Αγγέλω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με τίποτα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αν τα χάσει μπροστά στον πασά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η Αγγέλω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, η Αγγέλω!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τήνε ξέρεις την Αγγέλω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, Σταύρο μου, μια Αγγέλω έχω ακουστά: 'κείνη που λέει ο Ζαγοραίος ότι πατημέντο φλόκο ντ' αργιλέ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Να σε πιάσει στη γλώσσα της η δικιά μου, μόρτη... εκεί να ιδείς φλόκο που θ' αρπάξεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... να μου λείπει... (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Ναι, αλλά... αν κάνει λάθος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αδύνατον!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν δεν βγει σωστή η εξήγηση;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αδύνατον του αδυνάτου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, βάλ' το «αν»... Πόσο κοστίζει ένα «αν»... εγώ το πληρώνω!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εν πάση περιπτώσει... τὸ 'βαλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν, τι θες... να φάει καμιά φυλακή η γυναίκα στα καλά καθούμενα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσα... εκεί πάει το πράμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' αυτό σου λέω... άσε, νά 'ρθουνε κι οι άλλοι... Ο Μπαρμπαγιώργος σίγουρα έχει κι αυτός μια θεία που εξηγάει όνειρα. Μπορεί κι ο Μορφονιός κι ο Εβραίος να έχουν κανέναν υπόψη τους, να ρωτήσουμε και αν δύο τουλάχιστον δώσουνε την ίδια εξήγηση... πηγαίνει μετά κάποιος από εμάς στο Βεζίρη και του τη λέει άφοβα... Κατάλαβες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, λοιπόν, ρε Καραγκιοζέα... καλά, ε... είσαι και πολύ μυαλό, νά 'με!.. Είσαι και πολύ μεγάλος, ρε μάγκα, και πολλά-πολλά μπαρδόν, νά 'με... για αυτά που σου 'λεγα προηγουμένως.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Σταύρο... δίνω εγώ σημασία σε κάτι τέτοια; Εγώ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Τον διακόπτει). Είπαμε... είσαι και πολύ μεγάλος... Και τσίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων... οι άλλοι βλέπω αργούν... δεν πάμε να τους περιμένουμε μέσ' στην παράγκα; Να κάτσουμε και λίγο, ρε... ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με το συμπάθειο κιόλας, Καραγκιοζάκο... αλλά στην παράγκα δεν μπαίνω, ένεκα ο γιος σου, νά 'με... Μου κολλάει άγρια, ρε φίλε, και...καταλαβαίνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι εδώ, ρε... έλα! (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α, πάσο. (Τον ακολουθεί).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μαζί με τον Σιορ-Διονύσιο, που ακολουθεί. Προχωρούν προς την καλύβα).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σταματάει). Ωρέ σιορ-Χατζηαβάτο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σταματάει κι αυτός και αμέσως στρέφει προς τον Σιορ-Διονύσιο). Ακούω, κύριε Διονύσιε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, μπας και είναι, ψυχή μου, κανένα φιάσκο, καμία μπουρδουκλωσία, παναπεί, και πάμε αρέστο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα... όχι, κύριε Διονύσιε... ησυχάστε. Είναι μια πολύ-πολύ καθώς πρέπει δουλειά... θα ιδείτε. Δεν υπάρχει κίνδυνος στο παραμικρό... μη φοβάστε!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Φοβούμαι, παναπεί, τζόγια μου... γιατί είναι στη μέση ευτούνο το τελώνιο ο Καραγκιόζος. Εκατάλιαβες; Τόμου και δεν ήτανε ανακατεμένος ευτούνος ο σκυλομούρης, δεν μ' ένοιαζε... Διόλου δεν μ' ένοιαζε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, ο Καραγκιόζης, ο καημένος... για το καλό όλων μας φροντίζει... να βγάλουμε καμιά δεκαρίτσα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, μα τον Άγιο Διονύσιο, παναπεί... Καραγκιόζος και να κόβεται για τσι αφεντίες μας... ευτούνο είναι που δεν μ' αρέσει... (Έντονα). Ευτούνο είναι που δεν μ' αρέσει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, οπωσδήποτε μας χρειάζεται και μας.. Χωρίς εμάς δεν μπορεί να κάνει τίποτε... και το ξέρει. Αλλά, τέλος πάντων, πάμε μέχρι την καλύβα του να τον βρούμε και να τα 'πούμε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, μιας και αριβάραμε εδωπά... να πάμε. Αλλά... φοβούμαι, τζόγια μου... ξέρεις πώς το φοβούμαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο πράγμα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, ευτούνος είναι άτιμος άνθρωπος και θα μας τουμπάρει. Ευτούνο φοβούμαι. Θα μας τα φέρει έτσι... θα μας τα φέρει αλλιώς... στο φινάλε θα μας τουμπάρει! Και τότε, πάει... σούμπιτο αρέστο θα μας πάνε!.. Εκατάλιαβες; Άσε τσι παπαλίες, όπου έχουμε να φάμε... άσε τσι παπαλίες, όπου έχουμε να φάμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... μην τα παραλέμε, κύριε Διονύσιε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άκου', όπου σου λέω εγώ!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, τέλος πάντων, πάμε κι ο Άγιος να βάλει... το χεράκι του να βάλει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... πάμε. (Στρέφει προς την καλύβα). Για να ιδούμε: γύρισε από τον Σταύρακα; (Προχωράει και χτυπάει την πόρτα. Ύστερα φωνάζει). Καραγκιόζη, βρέεε... μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ελάτε... ελάτε. Είναι και ο Σταύρακας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάμε, κύριε Διονύσιε... ελάτε. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τον ακολουθεί. Χωρίς να φαίνεται). Ωωώ... γεια σου, σιορ-Σταυράκη... γεια σου, σιορ-Καραγκιόζο!.. Τι μου κάνετε... καλιά 'σαστε, καλιά 'σαστε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον Σιορ-Διονύσιο... τον τσίφτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλιά 'μαστε... καλιά 'μαστε. Κάτσε, Νιόνιο... Κάτσε Χατζατζάρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εσύ, κύριε Σταύρο, εδώ πέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όλοι... οι κόπανοι και η σία, που λένε και οι φίλοι μας οι Αμερικάνοι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται ξεροβήχει με νόημα). Κι εγώ εδώ πέρα, νά 'με... μέχρι να μας μπουζουριάσουνε ομαδόν... και να μας κλαίνε συγγενείς και φίλοι ομοθυμαδόν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, έλα... δεν θέλω τέτοια!.. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, ρε Σταύρο... τι θα 'πεί αυτό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιο; Είπα δύο, νά 'με... Εν πάση περιπτώσει... το ένα άστο καλύτερα, το άλλο μην το ψάχνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κατάλαβα... κατάλαβα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Με το μπαρδόν, νά 'με... διακρίνω μήπως ίχνος υπαινιγμού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Όχι, ρε συ... κάτσε καλά!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... Χατζατζάρη, εσύ αμέσως τοίλιες. Πας και τη στήνεις κοντά στο σαράι... μήπως φανεί κανένας π' άκουσε αυτά που ντελάλησες.. Κατάλαβες; Πιάσ' του την κουβέντα... καθυστέρησέ τον... διώξ' τονε. Ξέρεις εσύ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμ', πώς δεν ξέρω... (Σε άλλο τόνο). Τρέχω, λοιπόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μόνο, κοίτα' εκεί πέρα που θα είσαι στημένος... να μη σε πάρει είδηση κάνας Ταχήνης ή ο Βεζίρης... ούτε ψύλλος στον κόρφο σου, κακομοίρη μου! Για... νά 'χεις τον νου σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, ναι... καλά λες.. Δεν θέλεις τίποτα άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Όχι, όχι... Άντε φεύγα... και καλή βάρδια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ευχαριστώ... Γεια σας!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωρώντας γρήγορα-γρήγορα εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια... γεια!.. (Μικρή σιγή). Πάει κι αυτό... Για να ιδούμε, ρε παιδιά... κάτι... κάτι μου λέει ότι τελικά θα τα καταφέρουμε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει απαγγέλλοντας μάλλον, παρά τραγουδώντας). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σαν κάτι ν' ακούω... Για να ιδώ μια στιγμή... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ρε, καλώς το ομορφόπαιδο τον Ζαχαρία!.. Τι κάνεις, μορφονιέ μου... καλά είσαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζοντας). Καλά, ευχαριστώ, ουίτ... Εσείς, κύριε Καραγκιόζη... είστε καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ καλά... πολύ καλά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πάντα καλά... πάντα καλά! (Σε άλλο τόνο). Μου είπαν κάτι γείτονες ότι με ψάχνατε, ουίτ... Τι με θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες, να σε ρωτήσω κάτι...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ό,τι θέλετε, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όνειρα βλέπεις καμιά φορά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, και βέβαια, ουίτ... Τι; Όλοι οι άνθρωποι βλέπουν όνειρα. Εσείς, κύριε Καραγκιόζη, δεν βλέπετε όνειρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Αν βλέπω, λέει... Ε, ρε μανούλα μου... κάτι... κάτι μακαρονάδες... κάτι... (με λιγούρα) κάτι μπιφτέκια!.. Άσε τις φασολάδες... Χα! Τις φασολάδες, πού 'χω φάει εγώ στον ύπνο μου... δεν τις έχει φάει ολόκληρο τάγμα νεοσυλλέκτων σε όλη την εκπαίδευσή τους... Άει στο διάλο... κουβέντα κι αυτή που ανοίξαμε μεσημεριάτικα... (Σε άλλο τόνο). Για πες μου, ρε Ζαχαρία: τα όνειρα που βλέπεις, σου τα εξηγάει κανείς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μου τα εξηγάει η μαμά μου, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πείς!.. Δηλαδή... εντάξει... τα καταφέρνει; Ξέρει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπα... δεν νομίζω, ουίτ... Ό,τι όνειρο και να ιδώ... την ίδια εξήγηση μου λέει: ότι θα καλοπαντρευτώ, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια; Δεν είν' κι άσχημο...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Να φανταστείτε, τις προάλλες είδα ένα πολύ άσχημο όνειρο, ουίτ, που πετάχτηκα απ' τον ύπνο μου πολύ φοβισμένος... Της το λέω... τα ίδια, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι θα καλοπαντρευτείς... Χμ! Κάτι θα ξέρει αυτή... Για πάμε μέσα στην παράγκα. Μάλλον θα την χρειαστούμε τη μαμά σου. Έλα, έλα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Τον ακολουθεί. Χωρίς να φαίνεται). Χαίρετε, ουίτ... Τι κάνετε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τονε τον Μορφονιό, τον τσίφτη!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωώ... καλιώς τον, καλιώς τον!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάθισε, Ζαχαρία.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ευχαριστώ, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Λοιπόν... τώρα περιμένουμε τον Μπαρμπαγιώργο... Οποσδήποτε πρέπει να έρθει κι αυτός. (Σε άλλο τόνο). Α... έχει γούστο, να μην πήγε ο Κολητήρης να τον βρει... Μμ; Λες;

Μπα, δεν πιστεύω. (Μικρή σιγή). Και με τον Εβραίο ο Χατζατζάρης... δεν μου 'πε τι έκανε. Αλλά, κάτι ακούγεται...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας αστεία στους ήχους ανατολίτικης εύθυμης μουσικής). Έχεεε... Όπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Βρε, καλώς τονε τον Χαχαμικό, τον φίλο μου!.. (Η μουσική σταματάει).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σταματάει τον χορό. Αυστηρά πλησιάζοντας προς αυτόν). Έχε... εμένα φίλο, ναι... Καχαμικό, όκε!.. Όνομα δικό μου: Σολομών. Εχέ!.. Αδερφό δικό μου: Ααρών... Αδερφή δική μου: Ρεβέκκα... Πατέρα Ισαάκ... Μάνα: Σάρα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Επαναλαμβάνει κουνώντας το χέρι του). Πατέρα: Ισαάκ... Μάνα... Μμ... Δηλαδή... κατά που λένε και τα βιβλία... Αβραάμ εγέννησε τον Ιακώβ... Ιακώβ εγέννησε τον Ισαάκ... Ισαάκ εγέννησε τον Σολομό;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε. Αβράαμ γκέννησε Ισαάκ... Ισαάκ γκέννησε Ιακώβ... Ιακώβ πολλά παιδιά... Μετά άλλο Ισαάκ γκέννησε μένα. Άλλο... μετά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μάλιστα... μετά. Είπα κι εγώ... Κάπου δε... δεν μου κούμπωνε το γενεολογικό σου δέντρο... Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... καταλαβαρδούγκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δε μου λες, ρε Σολομέ...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... ό,τι θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από όλο το συγγενολόι σου...

ΕΒΡΑΙΟΣ Τσιγγανολόι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε, τσιγγανολόι... συγγενολόι. Δηλαδή... από όλους τους συγγενείς σου... είναι κανείς που εξηγάει τα όνειρα... που ξέρει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όνειρα; (Σκέπτεται). Ε... εσένα θέλει 'πεί αίνιγκμα... Εχέ... Εμένα ξέρει πολλά-πολλά αίνιγκμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε, αίνιγκμα... όνειρο. Αυτό που βλέπεις την ώρα που κοιμάσαι... Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... Κοιμάσαι... βλέπεις; Εσένα λέει αστεία... Κοιμάσαι δεν βλέπεις. Κοιμάσαι ροκανίζεις... (Σε άλλο τόνο). Έχε... καλό, έ; Καλό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, και... χούμορ, ο Χαχαμίκος...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Γκρινιάζει). Ε... όκε Καχαμίκος... Σολομών!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σολομός, Σολομός... Καμιά συγγένεια μήπως με την παλαμίδα... με το σκουμπρί τίποτα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Παλαμίδα; Σκουμπρί; Όκε, όκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... απλή συνωνυμία. Λοιπόν... άκού' να ιδείς... το όνειρο λέμε ότι το βλέπουμε, αλλά στη φαντασία μας, που δεν σταματάει να δουλεύει ακόμη και όταν κοιμόμαστε... Κατάλαβες, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... καταλαβαρδούγκος. Αλλά εμείς, φαμίλια δική μου... αίνιγκμα λέμε... ανεκδότα λέμε... όνειρα δεν λέμε. (Σε άλλο τόνο). Να λέω αίνιγκμα; Θα αρέσει εσένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα... Ε, πες το μου, μια και σε κουβάλησα 'δώ πέρα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... (Σκέφτεται). Μαύρο γκέρος, κοκαλιάρης... δυνατό και

δουλευτάρης. Έχε... τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γέρος...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαύρος και ξεδοντιάρης...

ΕΒΡΑΙΟΣ Κοκαλιάρης... δυνατό και δουλευτάρης. Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... τι είναι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι είναι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... μυρμήγκι είναι. Έκασε εσένα. (Θριαμβευτικά). Εχέεε... μαμαλούκος!.. Να... (τον χτυπάει) φάε μία φάπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; (Απειλητικά). Κάτσε καλά, ξεβιδωμένε! Α!.. (Σε άλλο τόνο). Άκου', μαμαλούκος...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε, μη θυμώνει εσένα... παιχνίδι είναι έτσι. (Μικρή σιγή). Να λέει εσένα κι άλλο αίνιγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, να μου λείπει...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έλα, έλα... άμα βρεις, βαράει εσύ εμένα φάπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα, όχι!

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... να λέει εσένα ανεκδότα; Με εβραιοπόντιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εγώ σε φώναξα εδώ πέρα για δουλειά...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε, τι δουλειά, τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, δεν σου είπε ο Χατζατζάρης; Τέλος πάντων, έχεις κανένα δικό σου που να ξέρει από όνειρα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όνειρα, όκε... Αίνιγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει απειλητικά το χέρι του). Φεύγα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ανεκδότα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ορμάει κατά πάνω του). Φεύγα, ρε, σου είπα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Καλά, καλά... φεύγκα εμένα, φεύγκα... Αντίος!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... με ζάλισες. Άει στο καλό... μαμαλούκος! (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωρέ Καραγκιόζο... πού 'σαι, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού να είμαι, ρε Νιόνιο; Με 'κείνον τον Εβραίο έμπλεξα, τον Σολομό... Άλλα τού 'λεγα εγώ, άλλα μού 'λεγε αυτός... Τέλος πάντων, τον έδιωξα, δεν μπορεί να βοηθήσει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ξέρετε, φοβηθήκαμε, ουίτ. Πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σώπα... γιατί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, που άργησες, ρε μάγκα... μήπως σε μπουζουριάσανε, νά 'με.... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... Όχι, μωρέ... 'Ντάξει!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ

από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, χορεύοντας άτοαλα). Όσοχ-όπ'... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Όμπλατς!.. (Σφυρίζει κλέφτικα δυο φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και τον σκουντάει στον ώμο). Ε, μπάρμπα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χορεύει). Αχάει... Όπλες!.. (Χωρίς να στρέψει). Ισού 'σ' Καραγκιόζ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Για άσε τα γλέντια κι έχουμε δουλειά.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει τον χορό, ενώ αμέσως σταματάει και η μουσική. Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Τι πας να σκαρώσεις πάλι, ουρ' αλεπουδοτόμαρο, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ... Αλλά για πες μου εσύ πρώτα: η θεια-Παύλαινα ξέρει και λέει τα όνειρα ή η θεια-Γιωργούλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Καταφατική κίνηση). Μμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ να γίνεις και που σε μάθαινε... Ποια από τις δύο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι οι δύο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α!.. Καλύτερα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κάπως εμπιστευτικά). Άκού' να διείς... η θεια-Παύλινα βγαίνει πάντα αληθινή... η θεια-Γιωργούλα λαθεύει κάπου-κάπου, αλλά τα λίει καθαρά κι ξάστερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... πολύ ωραία!.. Πάρα πολύ ωραία... Κοίτα', λοιπόν, τώρα να ιδείς τι συμβαίνει: ο Βεζίρης είδε ένα όνειρο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου κυρ-τρανός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Και, που λες... ψάχνει κάποιονε να του το εξηγήσει. Μέσα στην παράγκα είναι ο Σιορ-Διονύσιος, είναι ο Σταύρακας, είναι και ο Μορφονιός... Λοιπόν, πρόσεξε τώρα, να ιδείς τι θα κάνουμε... Προσέχεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' προσέχου, πιδάκι μ'... Κάνου, μαθές, κι τίπουτας άλλο, ου κιρατάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... θα πάει ο Νιόνιος στον Βεζίρη και θα του

‘πεί πως η νόνα του εξηγάει όνειρα... να του ‘πεί τι όνειρο είδε, για να πάει να του φέρει την εξήγηση... Οι άλλοι θα είμαστε εκεί κρυμμένοι, για ν’ ακούσουμε το όνειρο, όπως θα το ‘πεί ο πασάς...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου κυρ-τρανός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... Μόλις, λοιπόν, ακούσουμε το όνειρο, εσύ ξαμολιέσαι για τη θεια-Παύλαινα και τη θεια-Γιωργούλα, να σου το εξηγήσουνε και οι δύο, αλλά πρόσεξε: μην πας και τις ρωτήσεις και τις δύο μαζί... χώρια κάθε μία.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ξέρου, πιδί μ’... ξέρου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι!.. Ο Σταύρακας θα φύγει και θα πάει στη θεια του την... πώς την είπε... πώς την είπε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αγγέλω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο! Την ξέρεις κι εσύ την Αγγέλω;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αν την ξέρου; Ωχώωω... Ωρέ χαντακωμένου... ωρέ λυκόπασμα... εσύ μ’ εκείό του σκουφολόι του Χατζατζάρ’... δεν με παντρουλογάγατε κάπουτες με ‘δούτη; Τ’ αλησμόνηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ’, απ’ το ξύλο που μού ‘ριξες, μπαρμπούλη μου, μετά... μόνο κλωτσιές και κατραπακιές θυμάμαι, ο μαύρος... Τιποτ’ άλλο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αφού, ουρέ, την πήγα ‘σια πάν’ στη στάνη κι μού ‘φυγε, η λάμια, μέσ’ στην νύχτα... Δεν της τά ‘χατε καλά ειπωμένο κι λάκισε. Ούτε μια ψίχα γουργουλαβίδα δεν επρόκαμα να κάμω, η καψιρός!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα!.. Γί ‘κού’, φίλε μου... Χα! Α, ρε Αγγέλω!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, θα πάει ο Σταύρακας στην Αγγέλω και ο Μορφονιός στη μάνα του, αν μπορέσει κι αυτή να του το εξηγήσει. Και μετά όλοι, όσο πιο γρήγορα γίνεται, θα ‘ρθείτε ξανά εδώ, για να ιδούμε: λένε όλες τα ίδια ή τι, τέλος πάντων... Κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση). Μούκου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση). Μούκου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση. Πιο δυνατά). Μούκου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε μπαστουνοαγκλιτσοποιέ... τι δεν κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι διάφουρο θα έχου ιγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... ναι, βέβαια!.. Ένα τσουβάλι σύκα, μπάρμπα μου. Καλαματιανά... πολυτελείας!.. Εντάξει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εντάξει... φεύγου!.. (Κινείται να φύγει προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον εμποδίζει). Όπ'!.. Στάσου, ρε μπάρμπα!.. Πού πας;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Βιάζουμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσασάν!.. Κάτσε, ρε, πρώτα ν' ακούσουμε το όνειρο του Βεζίρη και ύστερα το βάζεις στις πιάλες...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιέχου του βασταγούρι παρακάτου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Τι λες, ρε μπάρμπα; Με το γάιδαρο θα πας;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναι, ουρέ σαφρακισμένου... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί θα φτάσεις εκεί το βράδυ και θά 'σαι πάλι εδώ το ξημέρωμα... Οπότε, πάνε τα σύκα... θα τα πάρει άλλος!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Μπερδεμένος). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τα πόδια θα πας, μπαρμπούλη μου... Γκέγκε; Με τα πόδια θα πας... και θα γυρίσεις... Τρεχάλα. Το γάιδαρο άστονε... θα τον πάρεις μετά, που θα τελειώσουμε. Να φορτώσουμε και τα σύκα, ντε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κίνηση καταφατική). Μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάλι μμμ; Λοιπόν, τράβα τώρα να κρυφτείς δίπλα στο σαράι, στη γωνία της μάντρας. Εγώ πάω να φέρω και τους άλλους. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι. Ξαφνικά σταματάει). Πού είσι, Καραγκιόζ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Τι 'ναι πάλι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Απ' την μια μεριά για απ' την άλλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Τώρα, ποια είναι η μια, ποια είναι η άλλη; (Δυνατά). Τράβα σ' όποια θες... (Στρέφει προς την καλύβα).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ενώ προχωράει προς το σαράι). Άιντε... μην αργείτε!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι, ερχόμαστε. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Λοιπόν, ο Μπαρμπαγιώργος, εντάξει... κρύφτηκε κιόλας. Σταύρο, Μορφονιέ... πηγαίνετε και σεις... κρυφτείτε και, μόλις ακούσετε το όνειρο που θα ειπεί ο πασάς στον Νιόνιο, φεύγετε σφαίρα: εσύ, Σταύρο, πας στην Αγγέλω... κι εσύ, Ζαχαρία, στη μαμά σου... σας λένε την εξήγηση και έπειτα πάλι εδώ... Όσο πιο γρήγορα γίνεται... 'Ντάξει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε, κύριε Σταύρο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φύγαμε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μόνο, αν θέλετε, ουίτ, πάτε εσείς μπροστά, γιατί εγώ φοβάμαι, ουίτ... Είμαι και λίγο ντροπαλός... και μη με ματιάσει και κανένας, ουίτ, πού 'μαι και όμορφος...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και όμορφος και τσιφτης, νά 'με!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, ακολούθα... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Ακολουθώντας από κοντά τον Σταύρακα). Ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε κι εμείς, Νιόνιο... Τώρα αναλαμβάνεις δράση ελόγου σου... 'Ντάξει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Νάϊσκε... νάϊσκε, ψυχή μου... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Εντάξει, παναπεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν, όπως τα είπαμε: πηγαίνεις στον Βεζίρη, του λες ότι άκουσες αυτά που έλεγε ο ντελάλης... δεν εξηγάς όμως εσύ τα όνειρα, αλλά η νόνα σου... Θεός σχωρέσ' την.... που φοβάται να πάει η ίδια. Να σου 'πεί το όνειρο, τάχα να πας να της το 'πείς και να του φέρεις σε λίγο την εξήγηση... Έτσι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έτσι, τζόγια μου... Τσέρτο! Το εκατάλιαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Πες του, ρε, και κάναν καλό λόγο τ' ανθρώπου, πού 'χει αγωνία. Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έννοια σου... και ξέρω ελόγου μου από τέτοια... Μάνα είμαι!.. (Μικρή σιγή). Αλήθεια, ωρέ Καραγκιόζο, τι λες να τού 'πω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατά τα άλλα, ου... μάνα είσαι... Πες του, ρε, να μη φοβάται ο άνθρωπος. Ότι το όνειρο θα είναι καλό... τέτοια. Και πού

είσαι... ό,τι λέει ο Βεζίρης, εσύ θα το ξαναλές δυνατά, για ν' ακούνε κι οι άλλοι, που είναι κρυμμένοι... Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ευτοόνο το εκατάλιαβα... Εκείνο όμως που δεν το εκατάλιαβα, ωρέ σκύλε πενταρούθουνε... είναι, παναπεί, γιατί έβαλες τσ' άλλουνούς να κρυφακούνε και δεν τσ' άφηνες στη χαμοκέλα και ν' αριβάρω ελόγου μου, να τσουό 'πω τ' όνειρο... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στη χαμοκέλα; (Στο κοινό). Την παράγκα εννοεί... (Στον Σιορ-Διονύσιο). Πρώτο, για να μην καθυστερήσουμε. Δεύτερο, μην τύχει και σε ιδεί κανείς που δεν πήγες στην νόνα σου, αλλά στην παράγκα τη δική μου. Τρίτο, για να ακούσουμε όλοι το όνειρο, όσο γίνεται, από πρώτο χέρι, δηλαδή, από τον ίδιο τον πασά... και τέταρτο και κυριότερο... (σε άλλο τόνο) αλλά, άσε, αυτό θα σου το 'πώ μετά.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Έντονα). Όσκε!.. Τώρα θα μου το είπεις!.. Τώρα θα μου το είπεις... άτιμε... μπερτόδουλε... Τώρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Καλά, ντέ!.. Τώρα; Τώρα. (Τον πλησιάζει πάλι). Κοίταξε, Νιόνιο... τα λεφτά είναι πολλά και γι' αυτό πρέπει να τα υπολογίζουμε όλα. Ακόμη και την περίπτωση που εσύ τα μπερδέψεις, άνθρωπος είσαι... και για κάποιο λόγο σε χώσουνε μέσα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι έκαμε λέει; Αρέστο; Αρέστο θα με πάνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη φοβάσαι, ρε... ό,τι και να συμβεί... οι άλλοι στο μεταξύ θά 'χουν ακούσει το όνειρο και σε λίγη ώρα ο πασάς θα έχει την εξήγηση που θέλει και θα είναι όλο χαρές. Οπότε, και μέσα να είσαι... αμέσως θα σε βγάλει όξω. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με δυσπιστία) Ε; Λιες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε Νιόνιο! (Εύθυμα). Αλλά, και μέσα να μείνεις, θα έχεις εξασφαλίσει για κάμποσο καιρό τροφή και στέγη... Άσχημο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναι... και το Βεληγκούκα να μου ρίχνει παπαλίες... Ωρέ, άσε τσι ξερασιές... άσε τσι ξερασιές. (Σε άλλο τόνο). Άντε, πααίνω κι ο Άγιος να βάλει... το χεράκι του να βάλει. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια στιγμή, να πάω κι εγώ να κρυφτώ μαζί με τους άλλους... (Προχωράει κι αφού προσπεράσει τον Σιορ-Διονύσιο). Καλό κουράγιο, Νιόνιο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Πλησιάζει στο σαράι). Αποίο κουράγιο, ωρέ σκύλε; Αποίος τό 'χασε το κουράγιο, να τό βρει η αφεντία μου, δεν μου λες; (Χτυπάει την πόρτα του σαραγιού και μετά κάνει λίγο πίσω. Σε άλλο τόνο). Βόχθα με, Άγιε μου Διονύσιε... βόχθα με!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και αμέσως μετά εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Φράγκο!.. Πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, και να φκιάχνεις νταβαντούρια;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Φοβισμένος). Ήρθα, απού λες, σιορ-Βεληγκούκα μου... ήρθα, παναπεί... ήρθα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Άγρια). Πο, κρένε, ωρέ χαμένε, τι να χαλεύεις... κακή σ' μέρα και μαύρη!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ήρθα... ήρθα να ιδω τον σιόρο Βεζίρο μας... για το όνειρο, όπου είδε... Εκατάλιαβες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ'... πο, το κακορίζικο το Φράγκο νά 'ν' κάτου και να χαλεύει το αφεντιά σου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, Δερβέναγα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ Καραγκιόζο... ε... εδωπά είσαστε, ψυχούλια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εδωπά... εδωπά είμαστε... μη φοβάσαι. Είναι κι ο Χατζατζάρης εδωπά...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κουράγιο, Σιορ-Διονύσιε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, τι κουράγιο μου λιάτε, όπου κοντεύει να μού 'ρθει... κόλπος να μού 'ρθει!.. Είδα και τον Βεληγκούκα και μαλινάρισα...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!.. Πώς τέτοιαν ώρα και απρόσκλητος, Διονύσιε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αριβάρια εδωπά, σιορ-Βεζίρο μου, γιατί άκουσα αμπονόρα τον ντελάλη, οπού 'λεγε πως είδε όνειρο η αφεντία σου και θέλεις... άνθρωπο να σ' το 'ξηγήσει θέλεις.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρεις να εξηγείς όνειρα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ατός μου, όσκε... μα, η νόνα μου, παναπεί, έχει... έχει το διάολο μέσα τη σε κάτι τέτοια!

ΒΕΖΙΡΗΣ Και γιατί δεν ήρθε η ίδια;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τση τό 'πα, παναπεί, μα, η ίδια φοβάται ν' αριβάρει μπροστά στην αφεντία σου... γριά γυναίκα, οπού 'ναι, μην τσ' έρθει κόλπος. Εκατάλιαβες; Γί' αυτό... μην τσ' έρθει κόλπος. Και αριβάρια στην αφεντία σου ελόγου μου, το πρώτο και το σπουδαιότερο, να σου 'πω να μη φοβάσαι! Να μη φοβάσαι, σιορ-Βεζίρο μου... ούλα θα πάνε καλιά και να κάνεις... κουράγιο να κάνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα χωρίς να φαίνεται). Άκου', άκου', ο Νιόνιος μπίρι-μπίρι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Διονύσιε, σ' ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια, αλλά πες μου: τι μπορεί να γίνει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εμένα, τόμου και μου είπεις τό όνειρο... πααίνω δελέγκου στην νόνα μου... μου το 'ξηγάει... κι απέ ξανααριβάρω στην αφεντία σου και σου δίνω ραπόρτο. Εκατάλιαβες;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δυσκολεύομαι λίγο, αλλά νομίζω πως κατάλαβα. Λοιπόν, άκουσε... Γνωρίζεις ότι έχω ένα γιο δώδεκα χρονών και ότι τον αγαπώ πάρα πολύ, γιατί τον έχω ένα... Είδα, που λες, στο όνειρό μου ότι τον κατασπάραξε ένα λιοντάρι. Ήταν κλεισμένος σ' ένα πέτρινο κλουβί και σε μια στιγμή, δεν ξέρω πώς... παρουσιάσθηκε εκεί ένα λιοντάρι. Ο μικρός πήγε μάλλον να παίξει μαζί του και το λιοντάρι του δάγκωσε λίγο το δάκτυλο του δεξιού του χεριού. Ε... αμέσως έτρεξε λίγο αίμα κι αυτό ήταν... Το λιοντάρι, μόλις μύρισε το αίμα... αγρίεψε και όρμησε και κατασπάραξε τον γιο μου. Τα θυμάσαι όλα αυτά, Διονύσιε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Στάσου να τα είπω... κι ελόγου μου να τα είπω... (Δυνατά όπως του είχε ειπεί ο Καραγκιόζης). Το παιδί είναι κλεισμένο σ' ένα πέτρινο κλουβί, όπου άξαφνα παρουσιάζεται ένα λιοντάρι... Το παιδί πααίνει να παίξει με το λιοντάρι... το λιοντάρι του δαγκώνει το δάκτυλο του δεξιού χεριού κι απέ τρέχει λίγο αίμα κι ευτούνο ήτουνα!.. Το λιοντάρι, απ' τη μυρωδιά του αιμάτου, αγριεύει και ορμάει και πάει το παιδί καλιά του... (Σε άλλο τόνο). Τά 'πα καλιά, σιορ-Βεζίρο μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολό καλά... άφεριμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά χωρίς να φαίνεται). Μπάρμπα... Σταύρο... Μορφονιέ... δρόμο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σφυρίζει κλέφτικα χωρίς να φαίνεται).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Οπότε, πααίνω δελέγκου στην νόνα μου... τση το λέω... μου δίνει την εξήγηση και τήνε φέρνω στην αφεντία σου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μόνο, μην αργήσεις! Φαντάζομαι, νοιώθεις την αγωνία μου.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, που θ' αργήσω... πααίνω κι έρχομαι, παναπεί!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Ε... θα σε περιμένω στον οντά μου... εκεί θα έρθεις. Θα έχω δώσει διαταγές να μη σ' εμποδίσει κανένας. Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αντίο, ψυχή μου!.. (Σιγανά). Εντάξει, ωρέΚαραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, φεύγα τώρα!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, παίρνω δρόμο... Δρόμο!.. (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Δρόμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χατζατζάρη, εσύ τοίλιες σερί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έννοια σου... έννοια σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Εγώ πά' να περιμένω στην παράγκα. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... Για να πάω στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη, να του εξηγήσω το όνειρο που είδε... να εισπράξω και το μπαξίσι που δίνει. (Πλησιάζει προς το σαράι). Αλλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... γεια σας!.. Τι κάνετε; Για πού το βάλατε, αν επιτρέπεται... για το σαράι;

ΓΕΡΟΣ Είσαι ο Χατζηαβάτης, ο τελάλης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... εγώ είμαι.

ΓΕΡΟΣ Άσα... μπράβο!.. Και σε ήθελα, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, άρχοντά μου... ό,τι επιθυμείτε... Κανένα ντελάλη, καμιά μεσιτεία, κανένα θέλημα... στη διάθεσή σας!

ΓΕΡΟΣ Όχι... όχι... Να σε ρωτήσω μόνο κάτι θα ήθελα... γι' αυτό που τελάλησες πριν λίγες ώρες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μάλιστα. Τι ακριβώς θέλετε;

ΓΕΡΟΣ Έλεγες πως ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης είδε κάποιο όνειρο και θέλει άνθρωπο να του το εξηγήσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όπως το ακούσατε.

ΓΕΡΟΣ Ξέρεις, τζάνεμ, δεν το άκουσα ο ίδιος... Κάποιος που ξέρει ότι εξηγάω ονείρατα το άκουσε και μου είπε να έρθω. Αλλά δεν μου είπε λεπτομέρειες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν τι λεπτομέρειες;

ΓΕΡΟΣ Βασικά... τι όνειρο είδε ο πολυχρονεμένος μας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... αυτό δεν το ξέρω... Αυτό θα σας το 'πεί ο ίδιος, όταν θα πάτε.

ΓΕΡΟΣ Καταλαβαίνεις... έτσι, για να προετοιμαζόμουν κομμάτι... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, πες μου κάτι άλλο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε.

ΓΕΡΟΣ Ας 'πούμε, πάω εγώ τώρα στο Βεζίρη... μου λέει το όνειρο που είδε... και του δίνω κάποια εξήγηση. Ξέρεις, θα εισπράξω αμέσως τις εκατό λίρες; Τόσο δεν έλεγες ότι είναι το μπαξισι... εκατό λίρες... ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, τόσο.

ΓΕΡΟΣ Και θα το εισπράξω αμέσως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρω, αλλά... φαντάζομαι πως όχι.

ΓΕΡΟΣ Όχι; Και γιατί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νομίζω πως θα πρέπει πρώτα να αποδειχθεί ότι η εξήγηση είναι σωστή. Αλλιώς...

ΓΕΡΟΣ Αλλιώς... τι αλλιώς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλιώς... καταλαβαίνετε, ο καθένας θα μπορούσε να

πάει στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη και να του λέει ό,τι θέλει... Δηλαδή, δεν φτάνει που θα τον απασχολήσει, να εισπράξει και εκατό λίρες; (Σε άλλο τόνο). Δεν ξέρω... τι λέτε και σεις;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Τι να 'πώ; Ούτε κι εγώ ξέρω... Αλλά, να σε ρωτήσω κι ένα τελευταίο... Ας 'πούμε ότι πηγαίνει κάποιος, όπως εγώ, του εξηγεί το όνειρο, αλλά η εξήγηση τελικά δεν βγαίνει σωστή για τον άλφα ή τον βήτα λόγο... φεύγει χωρίς να εισπράξει το μπαξίσι ή θα τιμωρηθεί κι από πάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ... αυτό, φαντάζομαι, θα το αποφασίσει ο Βεζίρης μας εκείνη τη στιγμή.

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβα, τζάνεμ... Μπορεί και να τιμωρηθεί... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'... δεν πρέπει;

ΓΕΡΟΣ Και η τιμωρία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ; Ποιος να ξέρει; Ξύλο... φυλακή... χαράτσι... Ε, αυτά, τι άλλο;

ΓΕΡΟΣ Μάλιστα. Αγαπητέ μου Χατζηαβάτη, σ' ευχαριστώ πολύ... με κατατόπισες αρκετά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι σκέπτεστε να κάνετε;

ΓΕΡΟΣ Να σου ειπώ... θα κάνω μια βόλτα μέχρι την προκυμαία και έπειτα από κάνα-δύο ώρες που θα επιστρέψω, εάν δεν έχει κλείσει η υπόθεση... τότε, θα πάω στο σαράι και ό,τι αποφασίσει ο Αλλάχ και ο Βεζίρης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν το αφήνετε καλύτερα γι' αύριο;

ΓΕΡΟΣ Ε... λες; Δε... δεν ξέρω... θα το σκεφτώ... (Σε άλλο τόνο). Και πάλι σ' ευχαριστώ, τζάνεμ... Πάω, γεια σου!.. (Προχωράει προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας). Στο καλό να πάτε!.. (Κατ' ιδίαν). Όχι, που θα σ' αφήνα εγώ να πας στον Βεζίρη... Χα χα!.. (Προχωράει και εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Για να έχω τον νου μου... μην έρθει και κανένας άλλος...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται να τραγουδάει φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα.... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και συνεχίζει το τραγούδι). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα... Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα... και μού 'πιασε πονόλαιμο... (Μονολογεί). Ωφου, Παναζίτσα μου!.. Φαί, που έκανα και σήμερα... Τρεις καλδάρες γάλα έπια. (Τού 'ρχεται λόξυγκας). Ικ!.. (Αρχίζει πάλι να τραγουδάει). Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα... και μού 'πιασε πονόλαιμο... (Φωνάζει). Μπαμπάκο... μπαμπάκο!.. (Λόξυγκας). Ικ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι 'ναι, ρε σπόρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Επήγα στον Μπαλμπαβόιδη και... τον εβρήκα και... μου είπε... (λόξυγκας) ικ... δε... δε θ' αλγήσει... Να τον περιμένεις. Θά 'λθει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε γρουσουζικο... ρε, ο Μπαρμπαγιώργος ήρθε κι έφυγε... και, όπου νά 'ναι, θα ξανάρθει... Εσύ πού γύριζες... δεν μου λες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν εγύλιζα... (Λόξυγκας) Ικ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... πού εξαφανίσθηκες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έτλωγα τυρί... γιουρούτι... (Λόξυγκας) ικ!.. Κι έπινα γάλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκανε, λέει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Για τ'ρα... για τ'ρα η (Λόξυγκας) ικ... κοιλιά μου... Ντίζα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, θεμά το γονιό σου... θα σκάσεις!.. Γι' αυτό σ' έχει πιάσει Λόξυγκας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Λόξυγκας). Ικ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε γρήγορα μέσα, να πάρεις την μικρή λεκάνη... και μετά να βάλεις το δάχτυλο στον καταπίτη... Κατάλαβες; Να κάνεις εμετό...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εμετό, λέει; Γιατί... γιατί να κάνω ε... (Λόξυγκας) ικ... μετό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να ξαλαφρώσεις εσύ και να μη σκάσεις... και να φάνε και τ' αδέρφια σου, που πεινάνε... Κατάλαβες; Άντε, μπράβο! Πάς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πλιτς!.. (Λόξυγκας). Ικ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αυστηρή παρατήρηση). Σαν δεν ντρέπεται... Κάν!.. Εδώ τ' αδέρφια σου ψωμολοσσάνε... κι εσύ κοντεύεις να σκάσεις απ' το πολύ φαί. (Άγρια). Γρήγορα μέσα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αφού, αφού, αφού... (Λόξυγκας) Ικ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι αφού, αφού, αφού, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σε άλλο τόνο). Παιδάκι μου... όταν τλαγουδάω, δεν μού 'λχεται!.. (Λόξυγκας). Ικ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Και τι θα κάνουμε τώρα, ρε... θα τραγουδάς όλη την ώρα σαν τον τζίτζικα, για να μη σου 'ρχεται Λόξυγκας; Μπρός!.. Μέσα γρήγορα!.. Άντε. Ακούς εκεί...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά, λε... (Λόξυγκας) ικ!.. Δεν σέ 'παμε και καμπούρη... (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Γεια σας, κονιόρδα!.. Μάνα... (Λόξυγκας). Ικ!.. (Μικρή σιγή). Μάνα... Αγλαΐα... Πού είσαι, μωρή μάνα... (Λόξυγκας) ικ... δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Ε, το αφιλότιμο... Πώς φαίνεται όμως ότι μόλις πήρε δίπλωμα πεζοδρομιολογίας από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης; (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Για να πάω μέσα να ιδώ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού 'ναι η μάνα, λε μπαμπάκο; (Λόξυγκας). Ικ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να την αφήσεις εκεί που είναι. Έλα 'δώ... έλα 'δώ... Πάρ' τη λεκάνη... δάχτυλο... (Σε άλλο τόνο). Όχι το μικρό, ρε... το αυτί σου θα ξήσεις; Το πιο μακρύ βάλε... Αυτό. Άντε... να φύγει και ο Λόξυγκας.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται. Λόξυγκας). Ικ!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αμίλητος και, όταν φθάνει κοντά στην καλύβα, φωνάζει). Αδρεφάκι Καραγκιοζάκο... μέσα είσαι; (Χτυπάει την πόρτα). Έβγα, ο Σταύρος είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Καλώς τον Σταύρακα... Τι έγινε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Μάγκα... πιάσε μολόβι και χαρτί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε: τι έγινε... τη βρήκες την αυτή... τη δικιά σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Την βρήκα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και; Τι είπε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπε, μόρτη... και τι δεν είπε; Νά 'σουν από μια μεριά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κίνδυνος μέγας για τον πολυχρονεμένο τζούνιορ!.. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να μπω, μωρέ; Λέγε λεπτομέρειες... Άντε, και μ' έσκασες!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θέλεις λεπτομέρειες, Καραγκιοζάκο; Γράφε, το λεπόν: το κλουβί το πέτρινο, νά 'με... δωμάτιο αμπαρωμένο... το λιοντάρι, που παρουσιάζεται άξαφνα... ψεύτικο... που θα 'πεί, νά 'με... φωτογραφία, ζωγραφιά, άγαλμα κλουπ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... κλουπ. Παρακάτω... Λέγε, ρε... τι σου είπε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ο μικρός πάει, νά 'με, να παίξει με το λιοντάρι... κι εκεί κάτι του καρφώνεται στο δάχτυλο... Καταλαβαίνεις, καρφί, σκλήθρα και τα τοιαύτα. Και η συνέχεια, νά 'με: μόλυνση στο χέρι και σ' όλο το σώμα... και η συνέχεια: τετέλεσαι!.. Υπογραφή Αγγέλω ονειροδηγήτρα και αδρεφή της μαμής από τα παντρεμέναδικα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τά έχει χαμένα). Ρε, Σταύρο!.. Πω πω... Τι μου λες, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Καραγκιοζέα, μην κάθεται καθόλου, νά 'με... πολύ το καθυστερήσαμε το πράμα... Αμολήσου, νά 'με, τώρα αμέσως να πας στον μεγάλο!.. Ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, ρε Σταύρο... ναι!.. Πήγαινε εσύ μέσα να ξεκουραστείς... Εγώ θα περιμένω λίγο τον Μπαρμπαγιώργο κι αν 'δω ότι αργεί... θα πάω στο σαράι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ ξηγήθηκα σπαθί και καθάρισα για πάρτη μου... Από 'κει και πέρα, νά 'με... νίβω τις χείρες μου και το κρίμα στο λαιμό σου. (Τον προσπερνάει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Νομίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα). Όχι τέτοια, ρε Σταύρο... όχι τέτοια. (Σε άλλο τόνο). Παναγία μου!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χε!.. Καλώς το κουτσαβλάκι, το Σταύλακα!.. Τι κάνεις, λε τσευτόμαγκα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άστα, ρε μορτάκο... και δεν έχω καθόλου διάθεση, νά 'με.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ούτε κι εγώ... έ... έκανα 'μετό... Αλλά μού 'φυγε ο λόξυγκας. (Λόξυγκας). Ικ!.. Ο, γαμώ το... μου ξανάλθε! (Λόξυγκας). Ικ!.. (Σε άλλο τόνο). Το φελέκι μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαναστρέφει προς το σαράι). Πού 'σαι, ρε μπάρμπα; (Με αγωνία). Ωχ, Παναγία μου!.. (Προχωράει προς το σαράι. Κάνει πάλι πίσω). Αχ, μωρή Αγγέλω... είχες, δεν είχες... μας τον πάτησες το φλόκο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται σφυρίζει κλέφτικα και μετά από λίγο εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Ασάπ'!.. Ιδώ 'μαι κι 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωρώντας προς αυτόν). Καλώς τον μπάρμπα μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καραγκιόζ', τρέχα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ναι, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τρέχα, τρέχα... Το πιδί του κυρ-τρανού ή το προυκαίνεις ή δεν το προυλαβαίνεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε μπάρμπα; Μίλα καλά!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καραγκιόζ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέγε, λοιπόν... μ' έσκασες!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άκου', καλό μ'... κι οι δυο οι θειάδες... τα ίδια μο' είπανε: το κλουβί το πέτρινου... είναι κάμαρα αμπαρουμένη... το

λιοντάρ', απού φάνηκι άξαφνα, είναι ψεύτικου... μπουγιαντισμένου ή γραμμένου ή, μαθές, πελεκημένου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε μεγάλη αγωνία). Παναγία μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει). Το κούτσικο, απού λιεζ... πάει κι παίζει με του ψεύτικου του λιοντάρ'... κάτι του μπαίνει στο δάχτυλου, κάτι του πιάνει, μετά... κόκαλου!.. Τρέχα, Καραγκιόζη μ', να χαρείς, στον κυρ-τρανό... Ή το προukaίνεις το πιδί ή δεν το προυλαβαίνεις... Αχά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρέχω, μπάρμπα μου... τρέχω!.. Άντε κι εσύ μέσα να ξαποστάσεις. (Προχωράει προσπερνώντας τον Μπαρμπαγιώργο).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' να πάου... να πω κι καμιά σταλιά νιρό... γιατί εγάτοιασα, ο μαύρους... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... (Προχωράει γρήγορα προς το σαράι. Κατ' ιδίαν). Για να χτυπήσω... κι ο Θεός βοηθός... (Χτυπάει την πόρτα και μετά φωνάζει). Ρε, απ' το σαράι!.. (Με αγωνία κάνει βήματα 'μπρός-πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει με ποδοβολητό τις σκάλες και μετά εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με φόρα. Άγρια). Πόγια, ωρέΚουρνακιόζμπρια!.. Πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, και φκιάχνεις σαμαντά... και το εφέντ' έχει σεκλέτια, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρέξε, μπάρμπα-Τζουρβέναγα... να... να χαρείς την λεβεντιά σου!.. Άντε πες στον αφέντη ότι τον θέλω αμέσως!.. Το παιδί, πες του... το παιδί!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ'!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβεναγά; Τι φωνές είν' αυτές που ακούγονται κάτω; Ποίος είναι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Κουρνακιόζμπρια νά 'ναι φερμένο κάτω και να σκούζει... Παιντί, παιντί κράζει και χαλεύει το αφεντιά σ'!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάτι τρέχει... Πάω. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Τι συμβαίνει, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεζίρη μου, το παιδί... πού είναι το παιδί;

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς το δικό μου το παιδί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μήπως είναι κλεισμένο σε μια κάμαρα με ζωγραφιές ή αγάλματα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Με ζωγραφιές... τοιχογραφίες... πολλά άλλα πράγματα... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει μήπως... καμιά ζωγραφιά λιονταριού ή κάτι τέτοιο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Νομίζω πως ναι... στον τοίχο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε, πάμε!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Μα, τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σχεδόν τον σπρώχνει). Πάμε... πάμε, Βεζίρη μου, να προλάβουμε... Σκλήθρα στον τοίχο... καρφί... Περπάτα, πασά μου, πιο γρήγορα!.. (Εξέρχονται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιαβάς-γιαβάς, μπρε παιδί μου... Θα με γκρεμοτσακίσεις!.. (Μικρή σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το παιδί, πολυχρονεμένη μου... που είναι το παιδί;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ, εδώ... σ' αυτόν τον μεγάλο οντά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, μα, ξεκλείδωσε, πασά μου! Κάνε πιο γρήγορα... θα μου 'ρθει κόλπος!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπούγιουρουμ... ξεκλείδωσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται φωνάζει δυνατά). Άσαλτ!.. Μη το δάκτυλο στο μάτι του λιονταριού... θα καρφωθείς!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Παιδί μου... είσαι καλά, παιδί μου; Ωωω... Αλλάχ κερίμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σκλήθρα!.. Να τη... τη βλέπεις, πασά μου; Όξω, παλιοβρόμα... θεμά το γονιό σου... Πω πω, μανούλα μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιε μου, να σε φιλήσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φίλησέ τον, όσο θέλεις, πασά μου, αλλά βγάλ' τον κι από 'δώ μέσα.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... αμέσως!.. Έλα, παιδί μου... (Με έκρηξη). Ωωω... παιδί μου, παιδί μου!.. (Σε άλλο τόνο). Πήγαινε όπου θέλεις εσύ να παίξεις... Όπου θέλεις, μακριά απ' αυτόν τον οντά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται μετά από μικρή σιγή). Πω πω, πασά μου, και τι θα παθαιναμε!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε κι εμείς, Καραγκιόζη, έξω... Πάμε να πάρουμε λίγο αέρα, τζάνεμ... δεν αισθάνουμαι καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ να 'δείς!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε, το λοιπόν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει προς τον Βεζίρη, που ακολουθεί). Κατάλαβες, Βεζίρη μου; Από μια σκλήθρα θα σου 'βγαινε το όνειρο αληθινό... (Μικρή σιγή). Αλλά, ευτυχώς!..

ΒΕΖΙΡΗΣ. Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Το παιδί, όπως είδε και η αφεντιά σου... ήταν έτοιμο να βάλει το δάχτυλό του στο μάτι του λιονταριού... Η σκλήθρα, σου την έδειξα... ήταν σ' εκείνο ακριβώς το σημείο... και οπωσδήποτε θα ήταν μολυσμένη. Θα καρφωνότανε στο δάχτυλο του παιδιού και το παιδί θα πέθαινε από τέτανο ή ξέρω 'γώ τι... που θα 'πεί ότι το λιοντάρι, αν και ζωγραφιά... θα το κατασπάραζε το παιδί, όπως το είχες 'δεί στο όνειρό σου, πασά μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαστισμένος). Κι εγώ, ο άμοιρος, το έκλεισα το παιδί στον οντά, για να το σώσω από το λιοντάρι.. (Σε άλλο τόνο). Ωωω... Αλλάχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Ποιο λιοντάρι, πασά μου... υπάρχουν λιοντάρια στα μέρη μας;

ΒΕΖΙΡΗΣ. Είμαι ασυγχώρητος... για να μην 'πώ επικίνδυνος... Ναι, τζάνεμ!.. Ασυγχώρητος και επικίνδυνος. (Σε άλλο τόνο). Αλλάχ κερίμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Τι 'ν' αυτά που λες, Βεζίρη μου; Ούτε τό 'να είσαι, ούτε τ' άλλο!.. Μόνο, ε... λίγο μπουνταλάς, όπως κι όλος ο κόσμος που

κάθεται και ασχολείται με τα όνειρα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Λες; Ίσως... μα, όχι λίγο... πολύ! Πολύ μπουνταλάς... Πολύ μπουνταλάς!.. Γιατί, αν δεν το είχα κλείσει το παιδί στον οντά, δεν θα συνέβαινε τίποτα... Δεν θα κινδύνευε. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, βλέπεις... είδα αυτό το παλιοόνειρο και μ' έπιασε πανικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... πολύ θέλει ο άνθρωπος;

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο εξής όμως δεν θα φοβάμαι... γιατί θα είσ' εσύ εδώ πέρα μόνιμος εξηγητής ονείρων... Βέβαια! Σε διορίζω απ' αυτήν την στιγμή. (Βγάζοντας χρήματα). Πάρε και τις εκατό λίρες, που ήταν το μπαξίσι για την εξήγηση... και άλλες εκατό, που μου έσωσες το παιδί!.. (Του δίνει τα χρήματα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Βεζίρη μου, τα λεφτά θα τα πάρω, γιατί περιμένουν κι άλλοι να πάρουν μερτικό... Όσο για τη θέση, που με διόρισες... δεν τη δέχομαι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Γιατί, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, κύριε μελιτζάνε μ'... (βάζοντας τα χρήματα στην τσέπη του) εγώ από όνειρα... άστα λα βίστα, άστα να πάν' στο διάλο... Γρι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μη μου 'πείς!.. Και πώς βρήκες την εξήγηση;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχω κάποιους καλούς φίλους, πασά μου... βάλανε όλοι ένα χεράκι και φτάσαμε στη σωστή εξήγηση και, προπαντός, στη σωτηρία του παιδιού.

ΒΕΖΙΡΗΣ Γνωρίζω μήπως τους φίλους σου αυτούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπορεί... Τον Χατζατζάρη σίγουρα... πολύ γνωστή φυσιογνωμία... Όποια πέτρα κι αν σηκώσεις, από κάτω θα τον βρεις!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς τον Χατζηαβάτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, εγώ τον λέω φιλικά Χατζατζάρη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Είχε ειπεί στον Ταχήρ ότι θα έστελνε κάποιον γνωστό του να εξηγήσει το όνειρο... εσένα εννοούσε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ας 'πούμε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Για πες μου: άλλος... ποιος άλλος βοήθησε; Αλλά, άσε... Θα πας να τους βρεις όλους και θα τους φέρεις στο σαράι... Θα κάνουμε όλοι μαζί ένα γλέντι... τρικούβερτο, που λένε!.. Να γιορτάσουμε και για τον γιο μου... Ε, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκου', λέει... Μετά χαράς!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Πήγαινε, λοιπόν... και μην αργήσετε. Περιμένω!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έννοια σου... έννοια σου... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, Βεζίρη μου, να φέρω και τα κολητήρια μαζί;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Δεν κατάλαβα... Ε... εννοείς τα παιδιά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Είναι τρία, ζωή νά 'χουνε... Ο ένας μας βοήθησε κιόλας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Βεβαίως και να τα φέρεις μαζί... Και τα τρία... Αυτό είναι διαταγή! (Εξερχόμενος αργά προς την πλευρά του σαραγιού). Άκου', λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έε... ρε μανούλα μου!.. Θα ξεποδαριαστούμε στο γλέντι πάλι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Αχ, Καραγκιοζάκη μου, να σε φιλήσω!.. (Πλησιάζει και τον φιλάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται). Σιγά, ρε... και βρωμάς τζατζικι, θεμά το γονιό σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία τα κατάφερες, ρε μούργο... Μπράβο σου!.. Είσαι μεγαλοφυΐα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει πάλι). Α, ρε μαλαγάννα... τ' άκουσες όλα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αφού εδώ γύρω ξεροσταλιάζω, ματάκια μου, όλη την ώρα, μπορούσε να γίνει κι αλλιώς; Αχ, πολύ ωραία!.. Παναγίτσα μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό να μου 'πείς... (Μικρή σιγή). Δεν μου λες, ρε... Σιορ-Διονύσιο πήρε καθόλου το μάτι σου... ξαναφάνηκε προς τα 'δώ ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, αλλά... όπου νά 'ναι, θα φανεί, πιστεύω... (Σε άλλο τόνο). Ε; Λες να μην έρθει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ... μπας κι από την τρομάρα του την κοπάνησε για το τζάντε; Δεν πετάγεσαι να τον βρεις και να 'ρθείτε κατ' ευθείαν στο σαράι, που μας περιμένει όλους ο Βεζίρης για γλέντι; Ε; Πας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άκου', λέει... έφυγα κιόλας! (Στρέφει προς το σαράι). Θα σας βρούμε εκεί πέρα, δεν είναι έτσι; (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, βέβαια!.. (Του φωνάζει). Και πού 'σαι... αν 'δείς πουθενά 'κείνο το ζωντόβολο, τον Μορφονιό... φέρ' τον κι αυτόν. Πού, στο διάλο, χάθηκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Θεμά το γονιό του... Για να πάω 'γώ να 'πώ και στους άλλους... (Στο κοινό). Αλλά να, το ζώνον... βρέθηκε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα). Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε Ζαχαρία... πού ήσουν, ρε, τόση ώρα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Στη μαμά μου, ουίτ... Μου το εξήγησε το όνειρο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... θα καλοπαντρευτείς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ, ναι... αλλά το παιδάκι κινδυνεύει, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. (Μονολογεί). Ρε, τι γίνεται 'δώ; Μπας και πρέπει να τον ξανασκεφτώ τον διορισμό, που λέει ο Βεζίρης; Μχού!.. Με την Αγγέλω, τη θεια-Παύλαινα, τη θεια-Γιωργούλα και τη μαμά του Μορφονιού στην ομάδα... ωρέ, χτυπάμε πρωτάθλημα και βάλε!.. Αμέ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, τι λέτε, κύριε Καραγκιόζη; Παραμιλάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Ε; Όχι, μωρέ... Ξέρω κι εγώ τι λέω; (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, Ζαχαρία, το παιδί του πασά είναι εντάξει... το σώσαμε... και σε λίγο θα κάνει γλέντι ο Βεζίρης... και είμαστε όλοι καλεσμένοι του.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ, πάρα πολύ ωραία, ουίτ... Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ προχώρα προς το σαράι... να πάρω κι εγώ τους άλλους από την παράγκα και φτάσαμε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Στρέφει προς το σαράι). Να μην αργήσετε, ουίτ... γιατί είμαι λιγάκι ντροπαλός. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς την καλύβα). 'Ντάξει! (Φωνάζει). Σταύρο, μπάρμπα και όλα τα Κολητήρια... αναλάβετε και βουρ για το σαράι!.. Είμαστε όλοι καλεσμένοι του πατσά για γλέντι... για τον γιο του... Άντε, εγώ πάω σιγά-σιγά... (Στο κοινό). Κι εσείς, φίλοι μου καλοί... γεια σας και χαρά σας... Η παράστασή μας "ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ" έλαβε τέλος... Γεια σας... και όνειρα γλυκάαα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ εμφανίζονται από την πλευρά της καλύβας και τον ακολουθούν Σταύρακας, Κολητήρης, Κοπρίτης και Πιρικόγκος).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται τελευταίος από την πλευρά της καλύβας, ενώ αρχίζει ν' ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού, και προχωράει προς το σαράι). Γεια σας, πιδιά μ'... αντίου, χαίριτι... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

